

Arrest

nr. 276 910 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 27 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 09 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 08 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op X 1983 te X. U verklaart dat u behoort tot de Bakongo etnie.

U groeide op bij uw moeder. Uw vader zou u en uw moeder hebben verlaten toen u nog jong was. U beleefde uw kindertijd in Luanda. Na de 8ste klas verhuisde u omwille van de werkzaamheden van uw moeder naar Lunda Norte. U was toen ongeveer achttien jaar. Omdat de onderwijsmogelijkheden in Lunda Norte beperkt waren, ging u na enkele jaren terug naar Luanda om er te studeren. U had ondertussen uw partner leren kennen; C.C.N.. Hij is afkomstig uit Lunda Norte. In 2008 gingen jullie een traditioneel huwelijk aan.

Jullie woonden niet samen; u verbleef hoofdzakelijk in Luanda terwijl uw man voornamelijk in Lunda Norte was omwille van zijn werk als diamanthandelaar. Uzelf werkte als receptioniste in een ziekenhuis.

Jullie kregen samen vier kinderen; M.N.,C.C., geboren op 14 mei 2009 te Ingombota (Angola); M.N.,E.N. geboren op 8 juli 2011 te Kinshasa (Democratische Republiek Congo) ; M.N., C.I. geboren op 4 juni 2013 te Ingombota (Angola) ; M.,S.S. geboren op 11 juni 2019 te Moekroen (België).

Uw man was lid van de beweging 'Movimento de protectorado Lunda Tchokwe' (MPLT). Hij steunde de beweging financieel en nam daarnaast ook deel aan manifestaties. U geraakte ook geïnteresseerd in de beweging omdat u zag dat de regio van Lunda Norte nood had aan ontwikkeling daar u er zelf had gewoond.

U verklaart dat u op zondag 24 juni 2017 samen met uw man had deelgenomen aan een manifestatie in Cafunfo. Er was echter geen toestemming gegeven voor deze manifestatie. De politie kwam tussen en uw man werd gearresteerd. U geraakte zwaar gewond en werd naar het ziekenhuis gebracht. Uw toestand was kritiek en u dreigde uw been te verliezen. U werd naar een ziekenhuis in de Democratische Republiek Congo gebracht voor behandeling. U beviel er tevens van uw dochter E.. Na negen maanden keerde u terug naar Angola. Uw man was inmiddels vrij gelaten.

Uw man nam opnieuw deel aan een manifestatie in november 2018. Ondertussen had u uw interesse verloren in de beweging daar u uw handen vol had met uw drie kinderen.

Ongeveer een week na de manifestatie was u bij uw man in Lunda Norte toen de politie er binnenviel. Het huis van uw man werd doorzocht en de politie nam verschillende zaken zoals een auto en een generator mee. Toen ze in het bureau van uw man T-shirts en petjes zagen van de beweging MPLT, waren ze razend. Ze namen jullie mee naar de gevangenis. Uw man belandde er in een cel. Aangezien u toen zwanger was, werd u niet in een cel gestopt maar moest u op de gang blijven. U werd ondervraagd en door bemiddeling van een oom langs moederskant kon u vrij komen met als voorwaarde dat u zou verschijnen telkens wanneer u werd opgeroepen om informatie aan de politie te geven.

U keerde vervolgens terug naar Luanda en ook uw man werd overgebracht naar de gevangenis in Luanda. U werd een tweetal weken na uw arrestatie opgeroepen om naar de politie te gaan voor ondervraging. Na deze ondervraging ging u naar huis. Vervolgens werd u in december opgeroepen. Uw dochter was op dat moment ernstig ziek waardoor u niet naar de afspraak ging. U werd kort daarop opnieuw uitgenodigd om naar de politie te gaan. U ging naar de afspraak maar de politie was kwaad, ze duwden en bedreigden u. Na de ondervraging kon u naar huis. U kreeg het psychologisch zwaar en werd bang van de politie. Toen u uw problemen vertelde aan een vriendin adviseerde deze u dat u beter het land kon verlaten en verhuisde u naar een andere woning. Uw vriendin hielp u om de documenten in orde te krijgen om naar het buitenland te reizen. Daarnaast was u bang dat u uw kinderen niet de nodige zorg kon geven aangezien uw man niet langer financieel kon bijdragen.

Op 13 januari 2019 verliet u Angola per vliegtuig en kwam u aan in Portugal. Vervolgens zette u uw reis verder naar België alwaar u ongeveer op 16 januari 2019 arriveerde. Op 30 april 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielinstantie.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van het duplicaat van het 'Mandato de captura' (aanhoudingsbevel) d.d. 23 oktober 2018, een kopie van een lidkaart van Movimento de protectorado Lunda Tchokwe (MPLT) op naam van C.C.N. en een kopie van een contributiekaart van Movimento de protectorado Lunda Tchokwe op naam van C.C.N., uitgegeven op 14 januari 2015. U legt vervolgens een kopie neer van een ongedateerde brief met als onderwerp: communicatie van een vreedzame demonstratie op 17 november 2018 om autonomie op te eisen voor het Lunda Tchokwe Koninkrijk. Daarnaast legt u een originele Angolese identiteitskaart neer op naam van C.A.M., een geboorteakte op naam van C.C.M.N., een kopie van een origineel certificaat die de echtheid van de geboorteakte onderschrijft; een originele geboorteakte van E.N.M.N.; een originele geboorteakte van C.I.M.N. en een geboorteakte van S.,S.M.. Verder legt u documenten voor ivm de gezondheidstoestand van uw kinderen. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde uw raadvrouw enkele opmerkingen over de nota's van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat u Angola heeft verlaten omdat u de Angolese autoriteiten vreest omdat u zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden voor uw vrijlating. (zie notities CGVS, p 16)

U zou problemen hebben gekend met de politie **nadat uw man had deelgenomen aan een manifestatie in november 2018** (zie notities CGVS, p 16). U zegt dat de politie met een aanhoudingsbevel naar het huis kwam en dat zij zaken uit het huis begonnen te stelen en u en uw man vervolgens naar de gevangenis meenamen. (zie notities CGVS, p 17). U werd vervolgens vrijgelaten terwijl uw man opgesloten bleef en u diende zich bij de politie aan te melden wanneer u werd opgeroepen. U ging een eerste keer twee weken na het incident (zie notities CGVS, p 22). Vervolgens miste u een afspraak in december 2018 omdat uw dochter ziek was (zie notities CGVS, p 22). Kort daarop werd u opnieuw uitgenodigd en ging u in op de uitnodiging. U werd hardhandig aangepakt tijdens dit laatste gehoor; u werd geduwd en ze bedreigden u. De ondervragers zeiden dat u naar de gevangenis zou moeten terugkeren omdat u onvoldoende meewerkte. U verklaart dat u het psychologisch zwaar had, toen u er de laatste keer wegging, volgens uw verklaringen in december 2018. U vertelde uw problemen aan mevrouw D. en u besliste vervolgens dat u het land zou verlaten (zie notities CGVS, p 18). Volgens uw verklaringen zou u zodoende pas in december 2018 de nodige stappen hebben gezet om aan de nodige documenten te komen. Vingerafdrukkenonderzoek leverde echter een treffer op. Hieruit blijkt dat u een visumaanvraag indiende bij de Portugese autoriteiten op **8 juni 2018** en dat u een visum werd uitgereikt op 15 juni 2018. Vervolgens diende u op **29 oktober 2018** opnieuw een visumaanvraag in bij de Portugese autoriteiten. Deze keer vroeg u ook een visum voor uw drie kinderen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map). Uw verklaringen dat u omwille van de beweerdde problemen met de Angolese autoriteiten het land wilde verlaten zijn bijgevolg niet aannemelijk daar u reeds op 29 oktober 2018, enkele weken voor de manifestatie die de aanleiding was van de arrestatie van uw man, een visumaanvraag deed. **Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen volledig daar u uw reis voorbereidde alvorens u problemen kende, nog voor de manifestatie plaatsvond.** Tevens dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat u receptioniste was in een ziekenhuis in Luanda (zie notities CGVS, p 11) terwijl uit de documenten in uw visumaanvraag (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map) blijkt dat u 'Tesoureira' bent, wat geenszins overeenkomt met 'secretária'.

Bovendien is het wel zeer verwonderlijk dat u met **uw eigen paspoort** heeft gereisd. Indien u werkelijk zou vrezen dat u zou gezocht worden door de Angolese autoriteiten is het niet aannemelijk dat u met uw eigen documenten zou reizen. De geloofwaardigheid van uw relaas komt hierdoor nog meer op losse schroeven te staan.

Verder kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij het activisme van uw man bij 'Movimento Protectorado Lunda Tchokwe' (MPLT).

Zo verklaarde u dat uw man zeker al **lid** was van deze organisatie sinds jullie samen waren (zie notities CGVS, p 12). U verklaart dat u samen was sinds **2008** (zie notities CGVS, p 10). Uit de lidkaart die u voorlegt (zie groene map) blijkt echter dat uw man op **16 maart 2010** is toegereden tot MPLT. Uw verklaringen dat uw man reeds lid was toen u hem leerde kennen stemmen niet overeen met het document dat u voorlegt. Daaruit blijkt immers dat uw man pas lid werd van MPLT toen u al twee jaar samen was. Niet alleen zijn uw verklaringen over de start van het lidmaatschap van uw man niet coherent, daarnaast geeft u **tegenstrijdige verklaringen over uw asielrelaas**. Zo verklaart u bij de **DVZ** dat u in november 2018 werd gearresteerd en vervolgens na twee dagen werd vrijgelaten (zie Vragenlijst CGVS, vraag 1, ingevuld door de DVZ op 15/03/2021). U geeft vervolgens aan dat jullie ervan werden beschuldigd een tweede manifestatie te willen organiseren zonder dat hiervoor toelating werd gegeven en dat u en uw man hierop werden meegenomen (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 15/03/2021). Uw verklaringen bij het CGVS komen hier echter niet mee overeen; u verklaarde immers bij het CGVS dat u en uw man aan een illegale manifestatie deelnamen in juni 2017 (zie notities CGVS, p 14). Vervolgens nam uw man deel aan een tweede manifestatie in november 2018. Uw man had een document, dat u tevens neerlegt ter ondersteuning van uw relaas (cfr infra), waaruit zou blijken dat het om een legale manifestatie ging. Daarop werden u en uw man meegenomen door de politie (zie notities

CGVS, p 17). Zelfs werd u na een overnachting vrijgelaten, doch uw man bleef aangehouden (zie notities CGVS, p 17, 18). Bij DVZ noemt u dus het willen organiseren van een illegale manifestatie als reden voor uw arrestatie, terwijl u voor het CGVS de deelname van uw man aan een legale manifestatie als reden van jullie arrestatie noemt. Over een illegale manifestatie die jullie zouden plannen, rept u met geen woord meer.

Ook over de verklaarde **arrestatie** van u en uw man kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt. Niet alleen zijn er bedenkingen bij de echtheid van de door u voorgelegde kopie van het arrestatiebevel (cfr infra), tevens kan worden opgemerkt dat het document werd opgemaakt op **23 oktober 2018**, vóór de manifestatie van november, het moment waarop u verklaart dat uw problemen zouden zijn begonnen. Verder is het verwonderlijk dat uw man meedeed aan een manifestatie die werd gehouden op in november 2018 en hij niet werd gearresteerd, terwijl hij volgens het aanhoudingsbevel zou moeten worden gearresteerd. U verklaart dat hij een document had waaruit zou moeten blijken dat de manifestatie was toegestaan (zie groene map), waardoor hij kon verhinderen dat hij zou worden gearresteerd. Indien hij werkelijk zou worden gezocht, is het niet aannemelijk dat hij dankzij dit document niet zou zijn opgepakt. Wederom komt de geloofwaardigheid van uw relaas hiermee ernstig in het gedrang. Indien uw man werkelijk werd gezocht, is het niet aannemelijk dat hij, dankzij het document dat u voorlegt, werd beschermd en niet werd gearresteerd tijdens de manifestatie (zie notities CGVS, p 17).

Verder kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij uw **desinteresse in de zaak van uw man**. U onderneemt geen enkele poging om u te informeren over zijn toestand. U tracht dit te verklaren door aan te geven dat het voor u te pijnlijk is en dat u er 'kapot' van bent en dat u daarom niet wilt terugdenken aan deze zaken (zie notities CGVS, p 14). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u weet dat 'Movimento Protectorado Lunda Tchowe' een advocaat heeft die voor hen werkt. U doet geen enkele moeite om hem of MPLT te contacteren om u te informeren over de situatie van uw man (zie notities CGVS, p 20). Deze desinteresse valt daarenboven niet te rijmen met de USB-stick die u wenst voor te leggen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en uw verklaringen bij de DVZ van 15 maart 2021. Bij de DVZ verklaarde u immers dat er op 31 januari 2021 opnieuw een manifestatie was en dat die slecht is afgelopen. U verklaart dat er veel doden zijn gevallen en dat u denkt dat de situatie aan het escaleren is (zie Vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ, vraag 6, ingevuld op 15/03/2021). U wilt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS een USB neerleggen die deze gebeurtenissen zouden bevestigen (zie notities CGVS, p 21). Wanneer u wordt gevraagd hoe u aan deze USB komt, verklaart u dat uw oom deze informatie heeft doorgestuurd naar uw zus. Het is niet aannemelijk dat uw familieleden u op de hoogte zouden houden van de actuele algemene situatie waarin de organisatie 'Movimento Protectorado Lunda Tchowe' zich bevindt maar ze zouden nalaten om u te informeren over de toestand van uw man. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map blijkt immers dat de mensen die gearresteerd werden tijdens de mars van 17 november inmiddels zijn vrijgelaten. Het feit dat u hier niet van op de hoogte bent, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen van uw man. Indien u werkelijk diende te vluchten uit vrees voor vervolging omwille van de activiteiten van uw man, kan van u worden verwacht dat u uw zaak en deze van uw man beter zou opvolgen. Uw onverschillige houding stemt geenszins overeen met, noch getuigt ze van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van haar vluchtrelaas, in casu de situatie van uw man. Wederom doet uw **desinteresse afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas**.

Voorts kan van een verzoekster om internationale bescherming die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, redelijkerwijs worden aangenomen dat ze **onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer ze daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen**. U verklaart dat u in België arriveerde **rond 16 januari 2019** (zie Verklaring DVZ, vraag 37, ingevuld door de DVZ op 25 juli 2019).

U diende pas een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ op **30 april 2019**. De **laattijdigheid waarmee u uw verzoek indient vormt wederom een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw verzoek**.

Verder geeft u aan dat u uw land heeft ontvlucht toen u het **psychologisch zwaar** had (zie notities CGVS, p 18). U verklaart dat u op consultatie gaat bij een psycholoog maar u legt hier geen documenten over neer waardoor het CGVS niet in staat is om hier verder rekening mee te houden.

Tot slot kan worden opgemerkt dat u verklaart dat **uw kinderen medische problemen hebben** en dat u over onvoldoende financiële middelen zou beschikken omdat uw partner zou zijn opgesloten in de gevangenis (zie notities CGVS, p 24). U legt documenten neer die de medische situatie van uw kinderen ondersteunen (zie informatie blauwe map). Deze documenten bevatten echter geen elementen die de hierboven opgesomde motieven wijzigen. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. **Dit is een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.**

Ter staving van uw asielrelaas legt u verschillende documenten neer die geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen: een kopie van het duplicaat van het 'Mandato de captura' (aanhoudingsbevel) d.d. 23 oktober 2018, opgemaakt te Luanda, ondertekend door José Rodrigues Cambuta. Hierbij dient te worden opgemerkt dat er geen geloof aan fotokopieën kan gegeven worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Bovendien is er een duidelijke streep te zien, onderaan op het document waar de handtekening en stempel werd geplaatst, wat een aanwijzing kan zijn voor het plak- en knipwerk. U legt ook een kopie van een lidkaart voor van Movimento de protectorado Lunda Tchokwe (MPLT) op naam van C. C. N., uitgegeven op 16/03/2010 met nr. 923021. Dit document werd reeds besproken. U legt tevens een kopie van een contributiekaart van Movimento de protectorado Lunda Tchokwe voor op naam van C. C. N., uitgegeven op 14 januari 2015. Ook hier dient te worden opgemerkt dat de waarde die aan de kopijen kan worden gegeven uiterst beperkt is. Daarenboven hebben documenten enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke (lid)kaarten gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht.

U legt vervolgens een kopie van een ongedateerde brief voor, uitgegeven door het kabinet van de President van het koninkrijk Lunda Tchokwe gericht aan Joao Manuel Gonçalves, President van de republiek Angola met als onderwerp: communicatie van een vreedzame demonstratie op 17 november 2018 om autonomie op te eisen voor het Lunda Tchokwe Koninkrijk. Dit document geeft weer dat er een manifestatie werd georganiseerd op 17 november 2018, wat geenszins werd betwist. Vervolgens legt u verschillende identiteitsdocumenten neer van u en uw kinderen; een originele Angolese identiteitskaart op naam van C.A.M. met nr 000063428LA036, uitgegeven op 10/06/2015 en geldig tot 9/06/2020; een geboorteakte op naam van C.C. met nr 2743 waaruit blijkt dat ze werd geboren op 24 mei 2009 te Luanda en het kind is van C.C.N. en C.A.M.; een kopie van een origineel certificaat die de echtheid van de geboorteakte onderschrijft (opgemaakt op 17/08/2017 met nr 15424/2017); een originele geboorteakte met nr. 1319/2013 waaruit blijkt dat E.N.M.N., dochter van C.C.N. en C.A.M. werd geboren op 8 juli 2011 te Kinshasa, Democratische Republiek van Congo; een originele geboorteakte met nr. 5993/2015 waaruit blijkt dat C.I., dochter van C.C.N. en C.A.M. werd geboren op 8 juli 2011 te Kinshasa, Democratische Republiek van Congo; een originele geboorteakte met nr. 5993/2015 waaruit blijkt dat C.I.M.N., zoon van C.C.N. en C.A.M. werd geboren op 4 juni 2013 te Ingombota; een geboorteakte met nr 2019-0025.4577-46 waaruit blijkt dat S.,S.M. werd geboren op 11 juni 2019 te Moeskroen, België en de dochter is van C.A.M.. Er zijn geen aanwijzingen om aan uw identiteit en deze van uw kinderen te twifelen. Verder legt u documenten voor i.v.m. de gezondheidstoestand van uw kinderen waaruit blijkt dat C.C. lijdt aan sikkelcelziekte en hiervoor gehospitaliseerd werd, een medisch document waaruit blijkt dat uw dochter E.N.M.N. gehospitaliseerd werd in kader van sikkelcelziekte, een medisch attest waaruit blijkt dat C.I.M.N. werd gehospitaliseerd in kader van sikkelcelziekte. Ook de gezondheidstoestand van uw kinderen wordt niet in twijfel getrokken. De door uw raadvrouw opgestuurde opmerkingen over uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zijn niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers een correctie in de schrijfwijze van enkele namen en bijkomende preciseringen van reeds gedane verklaringen. Bovendien kan worden opgemerkt dat de Franse vertaling waarop de gedane opmerkingen werden gemaakt niet overal even accuraat was.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de navolgende schendingen:

- "- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- artikel 4 (3)(c) en § 5 van de EU-kwalificatierichtlijn (2011/95/EU);*
- het artikel 10.3 van de procedurerichtlijn (Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming);*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen;*
- de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten;*
- de zorgvuldigheidsplicht, het hoorrecht, het recht van verdediging, het rechtsbeginsel audi alteram partem, rechtsbeginselen in de Europese en Belgische rechtsordes;*
- het artikel 3 EVRM".*

Verzoekster geeft een theoretische toelichting bij voormelde bepalingen.

Vervolgens ontwikkelt zij het middel als volgt:

"2. TOEPASSING IN CASU

2.1. Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing

[...]

a) Over haar visumaanvragen

Verwerende partij merkt op dat verzoekster een visumaanvraag indiende bij de Portugese autoriteiten op 8 juni 2018, en ook op 29 oktober 2018, dus enkele weken voor de manifestatie die de aanleiding was van de arrestatie van haar echtgenoot.

Verwerende partij is van mening dat "deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen volledig daar uw reis voorbereidde alvorens u problemen kende, nog voor de manifestatie plaatsvond".

Toch dient er nogmaals benadrukt te worden dat verzoekster, alsook haar kinderen, medische problemen hebben en dat deze nergens in twijfel worden getrokken.

Verwerende partij schrijft in dit verband in de bestreden beslissing dat "dit is een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980".

Verwerende partij beschouwt de medische problematiek uitsluitend vanuit het perspectief van een 9teraanvraag.

Echter zijn de medische problemen de reden waarom verzoekster twee visumaanvragen heeft ingediend. Gedurende haar persoonlijke onderhoud heeft verzoekster uitgelegd dat zij meerdere keren naar het buitenland gereisd is om te worden verzorgd aangezien de nodige medische behandeling niet beschikbaar was in Angola.

Het is in dit opzicht dat verzoekster een eerste keer naar Portugal is gegaan, en een tweede visum in oktober 2018 had gevraagd. Dat zij het tweede visum voor een andere reden uiteindelijk heeft gebruikt dan waarvoor het bedoeld was, sluit niet uit dat zij in eerste instantie een andere en dus een medische reden had om naar Europa te reizen.

Verzoekende partij merkt echter op dat verzoekster niet met deze info over haar visumaanvragen werd geconfronteerd, zodat zij geen verklaringen aan verwerende partij heeft kunnen gegeven.

De verwerende partij heeft bijgevolg haar motiveringsplicht en haar samenwerkingsplicht geschonden.

Verwerende partij merkt tevens een verschil tussen de verklaringen afgelegd bij de asielinstanties en de visumaanvraag betreffende haar werk.

Niet alleen is een dergelijk element niet zo pertinent om de geloofwaardigheid van haar relaas te beoordelen, maar het argument van verwerende partij is bovendien ongegrond.

Het verschil tussen secretariaat en receptioniste is immers niet altijd duidelijk, wat het gebruik van de ene term zowel als de andere kan verklaren.

Een receptioniste voert taken uit die ook kunnen worden beschouwd als taken voor een secretaresse, namelijk het onthaal van cliënten, deze te woord staan, zowel aan de telefoon als in persoon en encoderen van gegevens in databestanden, afhandelen van betalingen enz.

Bovendien, zoals verzoekster heeft uitgelegd, werd die visumaanvraag ingediend door iemand dat haar niet persoonlijke kende en die alle stappen voor haar, onder meer het invullen van documenten, heeft ondernomen.

Verzoekster bevestigt dat zij receptioniste was in een ziekenhuis in Luanda, tot de geboorte van haar dochter (NPO, p.10). Verzoekster werkte dus niet meer toen haar visumaanvraag werd ingediend.

Echter zijn de kansen om een visum te krijgen als werkloze, klein. Immers er worden verschillende elementen in aanmerking genomen bij het onderzoek van de toekenning of niet van een visum, waaronder het werk om de solvabiliteit en financiële zelfstandigheid te kunnen bepalen.

Het is plausibel dat er werd vermeld "secretaresse" op het formulier in plaats van "receptioniste" omdat de eerste functie een klasse hoger lijkt dan die van receptioniste zodat het positiever overkomt bij het indienen van een visumaanvraag.

Bovendien zijn de functies van secretaresse en receptioniste zeer gelijklopend en zijn er vast en zeker receptionistes die in hun arbeidsovereenkomst als officiële functie die van "secretaresse" toebedeeld krijgen.

Niet alleen is het verschil tussen beide functies dus niet altijd duidelijk, maar het kan ook zijn dat het de kansen zou verhogen om een visum te bekomen door secretaresse te vermelden als professionele functie eerder dan receptioniste.

Omdat verzoekster niet persoonlijk haar visumaanvraag heeft ingediend, is zij echter in de onmogelijkheid om hieromtrent meer duidelijkheid te geven.

Het gaat dus absoluut niet om een tegenstrijdigheid die de gehele geloofwaardigheid van verzoekster zou onderuit halen, te meer daar zij zelfs niet de gelegenheid heeft gehad hierop te reageren en meer verduidelijking te kunnen geven over haar precieze werktaken en job omschrijving.

b) Over het gebruik van haar paspoort

Verzoekster heeft haar vluchtmotieven duidelijk uiteengezet en legde het volgende uit betreffende het einde van haar verblijf in Angola: [citaat uit bestreden beslissing]

Nadat zij voldoende geld had verzameld en vliegtuigsticketen had gekocht, heeft verzoekster per vliegtuig haar land verlaten richting Portugal zodra haar visum geldig was, dus namelijk op 13.01.2019.

Het CGVS is echter van mening dat "het wel zeer verwonderlijk is dat u met uw eigen paspoort heeft gereisd".

Verwerende partij is van mening dat het feit dat verzoekster haar paspoort durfde te gebruiken zou aantonen dat zij geen vrees zou hebben. Verwerende partij is dus van oordeel dat deze keuze van verzoekster de ingeroepen vrees volledig relativeert.

Een dergelijke conclusie is in wezen subjectief en het wekt dan ook verbazing dat verwerende partij verzoekster op dit punt niet heeft ondervraagd.

Hierbij geeft verwerende partij een uiterst subjectief oordeel zonder dat deze beoordeling op enig objectief element berust en zonder dat er rekening wordt gehouden met alle elementen van haar specifieke, individuele situatie.

Echter, volgens het UNHCR Handbook: [...]

De beslissing van verzoekster moet in casu worden gecontextualiseerd met verschillende elementen, onder meer het feit dat zij met drie kinderen moest reizen, dat zij over niet veel geld meer beschikte, dat reizen met een vals paspoort ook een risico inhoudt terwijl zij op het moment van haar vertrek nog niet actief gezocht werd.

Er moet ook rekening worden gehouden met de Angolese context: [...]

Ze wist dat de kansen dat haar naam op een nationale lijst van op te sporen of gezochte personen stond zeer laag waren aangezien zij tot op dat moment nog geen nieuwe convocatie van de S.I.C. had gekregen en dat zij nog niet wisten dat zij al op de vlucht was geslagen.

Voor deze verschillende redenen heeft zij dus besloten om met haar eigen paspoort te reizen en niet met een vals paspoort wat haar op dat moment riskanter voorkwam dan op legale wijze te reizen en dit vroege stadium van haar problemen snel te vertrekken in alle legaliteit vooraleer de zaak tegen haar verder zou evolueren en zij steeds actiever zou worden opgespoord en gezocht.

Gelet op die bovenvermelde elementen die in overweging moeten worden genomen is het totaal onredelijk om op overhaaste wijze tot de conclusie te komen dat zij geen vrees zou hebben ten aanzien van de overheden enkel en alleen omdat zij op dat moment op legale wijze het land verliet.

Het feit dat verwerende partij totaal heeft nagelaten hierover te motiveren en al deze contextuele elementen in aanmerking te nemen maakt dat zij haar zorgvuldigheidsplicht in het voeren van een degelijk onderzoek alsook haar formele en minstens materiele motiveringsplicht duidelijk heeft geschonden.

c) Over de politieke activiteiten van haar echtgenoot

De verwerende partij verwijt verzoekster dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het politieke profiel van haar echtgenoot zonder dat het duidelijk is of de politieke activiteiten van haar echtgenoot uiteindelijk wel of niet als geloofwaardig worden beschouwd door het CGVS.

Dat gezegd zijnde is de verzoekende partij van mening dat het argument van het CGVS niet draagkrachtig is of ten minste onvoldoende om te concluderen tot de ongeloofwaardigheid van hun politieke activiteiten. Verzoekster gaf alleen bij het CGVS aan dat haar echtgenoot betrokken was bij de MPLT sinds zij een relatie hadden: [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Zij begrijpt niet de term "lid" in de officiële zin zoals begrepen door het CGVS, en verwijst in haar antwoord naar het begin van de activiteiten van haar echtgenoot bij de MPLT, niet naar zijn activiteiten als een officieel lid.

Met CGVS deed een verkeerde interpretatie van haar verklaringen, echter zonder verduidelijking. Integendeel heeft verzoekster op alle vragen van het CGVS geantwoord wat betreft de politieke activiteiten van haar echtgenoot en dit op een overtuigende manier. De verzoekende partij merkt op dat het CGVS helemaal niet deze elementen heeft onderzocht in strijd met zijn onderzoekplicht. Deze elementen vormen echter belangrijk indicatoren van de geloofwaardigheid van de politieke betrokkenheid van haar echtgenoot. [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Het kan dan ook niet anders dan te concluderen dat het enkele feit dat er misschien verwarring is over de term "lid" of "sympathisant" of "militant" geenszins verzoeksters echtgenoot zijn politiek activisme zou kunnen weerleggen en verwerende partij gaat ook voorbij aan het feit dat zij over al de andere vragen omtrent zijn politieke activiteiten heel uitvoerige verklaringen heeft kunnen afleggen.

d) Over de arrestaties

Ten eerste verwijt verwerende partij aan verzoekster tegenstrijdige verklaringen over hun arrestatie, in het bijzonder over de reden van hun arrestatie in november 2018: [citaat uit bestreden beslissing]

Verzoekster bevestigt haar verklaringen afgelegd gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS, namelijk dat zij niet op de hoogte is van de precieze reden van het aanhoudingsbevel en de arrestatie in november 2018.

Volgens de verzoekende partij is het noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouden bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadslid tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.

Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten. In casu betreft verzoekster een verkeerde transcriptie / begrip van haar verklaringen. Zij vreesde te worden beschuldigd van het organiseren van een nieuwe illegale manifestatie, en dit gelet op de reden aan de basis van de eerste arrestatie van haar man in juni 2017. Zij wenst Uw Raad uit te leggen dat zij bij DVZ niet heeft gezegd dat zij uitdrukkelijk werden beschuldigd van de organisatie van een tweede illegale manifestatie.

De grief van het CGVS is te streng en moet worden verworpen.

Zoals hierboven vermeldt, bevestigt verzoekster dus haar verklaringen afgelegd gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS, namelijk dat zij niet op de hoogte is van de precieze reden van het aanhoudingsbevel en de arrestatie in november 2018.

Integendeel tot wat het CGVS in de bestreden beslissing stelt ("terwijl u voor het CGVS de deelname van uw man aan een legale manifestatie als reden van jullie arrestatie noemt"(bestreden beslissing, p.3)), heeft zij gedurende haar persoonlijke onderhoud niet gezegd dat de deelname aan een legale manifestatie de reden van hun arrestatie was: [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Ten tweede merkt verwerende partij op dat het arrestatiebevel op 23 oktober 2018 werd opgemaakt, dus voor de manifestatie van november 2018: [citaat uit bestreden beslissing]

Zoals hierboven uiteengezet weet verzoekster niet voor welke precieze reden het aanhoudingsbevel werd opgemaakt behalve dat het vanwege de politieke activiteiten van haar echtgenoot is.

Dat het arrestatiebevel voor de manifestatie werd opgemaakt toont gewoon aan dat er andere redenen aan de basis van het arrestatiebevel zijn dat gewoon de deelname (per se) aan een manifestatie die bovendien legaal was, zoals benadrukt door het CGVS.

Het feit dat het document in oktober 2018 werd opgemaakt is dus niet tegenstrijdig met de verklaringen van verzoekster die nooit heeft verklaard dat het deelname per se aan manifestatie van november 2018 aan de basis van de arrestatie ligt.

Verzoekster werd niet geconfronteerd met die beweerde incoherentie gedurende haar persoonlijke onderhoud zodat zij geen verduidelijking rond deze beweerde incoherentie kon aanbrengen. Opnieuw schendt verwerende partij haar samenwerkingsplicht. De a posteriori verduidelijking van haar relaas door verzoekster kan haar dus niet worden verweten.

Bovendien voert verzoekende partij geen nieuwe elementen aan maar toont zij enkel aan dat verwerende partij een verkeerde en partiele lezing van haar verklaringen heeft uitgevoerd die aanleiding gaf tot een verkeerde interpretatie van de feiten.

Dat de deelname perse aan de manifestatie van november 2018 niet de oorzaak was van het arrestatiebevel is geen incoherente analyse van de feiten. Er kunnen immers andere redenen zijn buiten de deelname aan de manifestatie, zoals andere concrete politieke activiteiten van haar echtgenoot waar zij niet tot in detail over werd geïnformeerd of geacht wordt van op de hoogte te zijn.

Verzoekende partij vindt het belangrijk eraan te herinneren dat haar man al problemen had in 2017 en dat de aanvraag tot toelating voor de manifestatie in september 2018 werd ingediend zodat dit ook al aanleiding kon geven tot vervolgingen.

Dat verwerende partij van mening is dat het niet aannemelijk is dat haar echtgenoot gedurende de manifestatie niet werd opgepakt, is ook een verkeerde en partiele beoordeling van de feiten. Het arrestatiebevel werd opgemaakt door de S.I.C. in Luanda terwijl de manifestatie plaatsvond in Lua Norte. Er is geen gecentraliseerd computernetwerk in Angola zodat het tijd kan nemen voordat de lokale politie op de hoogte is van een arrestatiebevel. Bovendien is de S.I.C een onafhankelijke onderzoeksdienst die zijn eigen onderzoeken voert en die, volgens verzoekster, soms hun eigen arrestatiebevelen zelf uitvoeren.

Er is dus geen incoherentie in het relaas van verzoekster dat zou toelaten haar geloofwaardigheid op de helling te zetten.

Bovendien heeft verzoekster bewijzen neergelegd die haar relaas bevestigen.

Dat het over een kopie gaat is onvoldoende om die documenten aan de kant te schuiven. Uw Raad heeft immers al geoordeeld dat de corruptie en het feit dat de verklaringen van verzoekster niet geloofwaardig werden geacht de asielinstanties dan ook niet van de verplichting om de echtheid en bewijswaarde van de documenten te onderzoeken alsook hun impact op de vaststelling van de feiten aan de basis van het verzoek internationale bescherming.

Volgens Uw Raad: [citatoren uit arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

De neergelegde documenten vormen een begin van bewijs, die de verklaringen van verzoekster bevestigen.

[citaat uit arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

Verzoekster heeft dus coherente verklaringen afgelegd die door het aanhoudingsbevel en lidkaart van haar echtgenoot worden bevestigd. Zelfs als het over kopieën van de originele documenten gaat vormen zij een begin van bewijs van de oprechtheid van het relaas van verzoekster en zijn ze wel degelijk van aard om haar coherent en geloofwaardig relaas te ondersteunen.

e) Over haar desinteresse in de zaak van haar echtgenoot

Verwerende partij verwijt verzoekster een desinteresse in de zaak van haar echtgenoot.

Op die vraag had verzoekster nochtans een duidelijk antwoord gegeven tijdens haar persoonlijk onderhoud:

[citatoren uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Het is duidelijk dat verzoekster niets meer te maken willen hebben met de politieke activiteiten van haar echtgenoot omdat deze de reden waren waarom zij haar land moest ontvluchten.

Bovendien lijdt zij overduidelijk aan psychische problemen waardoor zij het vermijdt om opnieuw geconfronteerd te worden met de traumatiserende elementen die aan de oorsprong liggen van haar psychologische problemen en angsten.

Zoals geschreven in de UNHCR Handbook, moet er rekening worden gehouden met de subjectieve elementen in de beoordeling van een asielaanvraag: [...]

In andere worden kan het niet worden verwacht dat elke asielzoeker op dezelfde manier functioneert.

In dit geval is het wel begrijpelijk dat verzoekster de activiteiten van haar echtgenoot beu was. Zij heeft drie kinderen die nood op medische behandeling hebben en zij was ook zwanger. Ze werd bijna een tweede keer aangehouden wegens haar echtgenoot terwijl de kinderen helemaal alleen thuis waren, en moest uiteindelijk uit Angola vluchten wegens de politieke activiteiten van haar echtgenoot.

Eens in België heeft zij het belang om informatie over haar echtgenoot te vragen, niet meer ingezien. Vanuit haar subjectieve standpunt, gelet op de bovenvermelde elementen, wilde zij niets meer te maken hebben met hem en de partij, vandaar het gebrek aan informatie. Bovendien, zoals hierboven vermeldt, lijdt zij aan psychische problemen waardoor zij het vermijdt om opnieuw geconfronteerd te worden met de traumatiserende elementen die aan de oorsprong liggen van haar psychologische problemen en angsten. Verwerende partij lijkt niet deze verklaring te aanvaarden omdat aan de andere kant zij een USB-stik met informatie over de situatie in Angola wenste neer te leggen. Dergelijke motivering van verwerende partij is onbegrijpelijk. Verzoekster heeft deze USB-stick neergelegd omdat zij van haar familie deze video's heeft gekregen, maar zij heeft zelfs deze informatie niet gevraagd. Haar familie is op de hoogte van haar asielaanvraag in België en stuurt haar, echter op een nogal willekeurige manier, algemene informatie over de situatie in Angola omdat dit makkelijk is. Informatie over de specifieke en individuele toestand van haar echtgenoot vereist integendeel extra (riskante) stappen ten aanzien van de overheden die de familie van verzoekster niet wenst te ondernemen. Er moet in dit verband hier worden opgemerkt dat haar echtgenoot niet tijdens de mars van 17 november 2018 werd gearresteerd zodat de neergelegde informatie door verwerende partij niet pertinent is om te concluderen dat haar familie op de hoogte moest zijn van de individuele situatie van haar man, des te meer dat zij de informatie op een nogal wat willekeurige manier volgen. Bovendien zijn ze niet vertrouwd met de asielprocedure zodat het zeer waarschijnlijk is dat zij niet beseffen dat informatie over haar echtgenoot ook relevant is. Door geen rekening te houden met de subjectieve elementen schendt verwerende partij haar motiveringsplicht.

f) Over haar laattijdige verzoek om internationale bescherming

Verwerende partij heeft geoordeeld dat de vaststelling dat [citaat uit bestreden beslissing] Verwerende partij is van oordeel dat de laattijdigheid de ingeroepen ernst van de vervolging volledig relativeert. Artikel 10, § 1, van de Europese procedurerichtlijn luidt als volgt: [...] De UNHCR heeft ook al meermaals herhaald dat het laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming niet mag worden aanzien als een aanwijzing van een gebrek aan vrees in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming en dat de asielinstanties rekening moeten houden met de factoren die aanleiding hebben gegeven tot het laattijdig verzoek om internationale bescherming. In casu werd verzoekster niet allen niet geconfronteerd met deze punt, maar bovendien is er alleen sprake van 3 maanden wat een redelijke korte termijn is. Dergelijke wachttijd dient bovendien gecontextualiseerd te worden met het feit dat verzoekster niet vertrouwd was met de asielprocedure en dat het haar een paar weken kostte om bij te komen van haar emoties en de problemen en zich dan te beraden over te ondernemen stappen in België om bescherming te krijgen. Haar laattijdige verzoek om internationale bescherming is onvoldoende om de andere grieven van het CGVS die bovendien ongegrond zijn te ondersteunen. Een nood aan bescherming moet in concreto, grondig en met de grootste omzichtigheid worden onderzocht en kan niet van tafel worden geveegd omwille van het feit dat iemand met een nood aan bescherming wat meer tijd heeft genomen om te bekomen en pas na enkele weken de administratieve stappen zet voor een verzoek internationale bescherming.

2.2. Conclusie: nood aan bescherming

2.2.1. In hoofddorde, de vluchtelingenstatus

Volgens het Verdrag van Geneve van 1951, is een vluchteling een persoon die: [...]

Deze definitie is ingevuld door het artikel 48/3 van de VV.

Om de vluchtelingstatus te kunnen ontvangen, moest de asielzoeker het bestaan bewijzen van:

- (1) Een vrees
- (2) Die gegrond is
- (3) Van vervolging
- (4) Wegens een van de 5 motieven
- (5) Zonder bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.

Uit het asielrelaas van de eisende partij, lijkt het dat verzoekster aan die voorwaarden voldoet:

- (1) Ze vreest, zou ze naar Angola moeten terugkeren, dat ze slachtoffer zou worden van mishandelingen en vernederende en onmenselijke behandelingen door de S.I.C. ten gevolge van het feit dat zij het land heeft verlaten en dat zij zullen beschouwen dat zij met hen weigert samen te werken;
- (2) Deze vrees is gegrond aangezien de eerdere aanhouding en bedreigingen ten aanzien van verzoekster;

- (3) De vervolgingen die gevreesd zijn, zijn foltering, onmenselijke of ontorende behandeling. Dit zijn zware daden van vervolgingen overeenkomstig artikel 48/3 van de VW;
- (4) Die vinden hun oorzaak in het feit dat verzoekster haar echtgenoot lid van de MPLT is en dat zij zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden van haar vrijlating nadat zij met haar man werd aangehouden;
- (5) Verzoekster vreest vervolgingen waartegen de overheid geen bescherming wil bieden;

2.2.2. In ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus

Artikel 48/4 van de VW bepaalt dat: [...]

Als die vluchtelingstatus niet toegekend zou zijn, moet er vastgesteld worden dat verzoekster aan de voorwaarden van het artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden.

2.2.3. In nog onderschikte orde, vernietiging van de beslissing

Als de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming niet aan verzoekster toegekend kan worden, moet de bestreden beslissing vernietigd worden om de volgende onderzoeksmaatregelen te bevelen, daar de beslissing geen informatie heeft bijgebracht omtrent: [...]

Effectieve functionering van de politiediensten en inlichtingendiensten in Angola om te kunnen beoordelen of het mogelijk is dat haar echtgenoot niet gedurende de manifestatie van november 2018 werd gearresteerd, en of het mogelijk was voor verzoekster om het land legaal te verlaten."

2.2. Bij aanvullende nota van 16 juni 2022 voegt verzoekster een "Attest van psychologische opvolging, dd. 21/01/2022".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Verzoekster voert een vrees voor de Angolese autoriteiten aan omwille van de politieke activiteiten van haarzelf en haar man en omdat zij zich niet aan de voorwaarden van haar vrijlating heeft gehouden.

Blijkens de motiveringen in de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoeksters voorgehouden asielaanvragen. De elementen van deze motiveringen luiden als volgt:

- verzoekster diende een visumaanvraag in bij de Portugese autoriteiten op 8 juni 2018, waarna haar een visum werd uitgereikt op 15 juni 2018, en diende vervolgens een tweede visumaanvraag in op 29 oktober 2018 voor haar en haar kinderen: de vaststelling dat verzoekster haar reis naar Portugal reeds voorbereide nog voor de manifestatie had plaatsgevonden en verzoekster problemen kende, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar vermeende problemen;

- verzoekster heeft met haar eigen paspoort gereisd, wat niet aannemelijk is indien verzoekster werkelijk gezocht zou worden door de Angolese autoriteiten;

- verzoeksters verklaringen over het begin van het lidmaatschap van haar man bij de MPLT stemmen niet overeen met de inhoud van de door verzoekster neergelegde lidkaart van haar man;

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af bij de DVZ en het CGVS over de kern van haar asielaanvraag: bij de DVZ noemt verzoekster het willen organiseren van een illegale manifestatie als reden voor haar arrestatie, terwijl ze voor het CGVS de deelname van haar man aan een legale manifestatie als reden van hun arrestatie vermeldt en met geen woord meer rept over een illegale manifestatie;

- het arrestatiebevel werd opgemaakt op 23 oktober 2018, en dus voor de manifestatie in november, het moment waarop verzoekster verklaarde dat haar problemen begonnen;

- het is niet aannemelijk dat verzoeksters man meedeed aan een manifestatie in november 2018 en niet werd gearresteerd, terwijl hij volgens het arrestatiebevel zou moeten worden gearresteerd; er kan niet worden aangenomen dat hij niet werd gearresteerd omdat hij in het bezit was van een document waaruit blijkt dat de manifestatie was toegestaan;

- verzoeksters desinteresse in de toestand van haar man doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar aanvraag;

- verzoeksters laatijdig verzoek om internationale bescherming vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar verzoek om internationale bescherming;

- verzoekster stelt dat ze Angola heeft ontvlucht toen ze het psychologisch zwaar had, maar legt geen documenten in dit verband neer;

- de medische problemen van verzoeksters kinderen en medische documenten dienaangaande bevatten geen elementen die voorgaande motieven wijzigen; verzoekster dient zich voor de beoordeling van de medische situatie van haar kinderen te richten tot de geëigende procedure.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete

elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij, gelet op wat volgt, evenwel geheel in gebreke blijft.

6. Inzake de visumaanvragen stelt verzoekster in het verzoekschrift dat de medische problemen van haar kinderen de reden zijn voor de twee visumaanvragen. Verzoekster stelt te hebben aangegeven dat zij meerdere keren naar het buitenland gereisd is aangezien de nodige medische behandeling in Angola niet beschikbaar was.

Indien verzoekster daadwerkelijk twee visumaanvragen (in juni 2018 en oktober 2018) bij de Portugese autoriteiten zou hebben ingediend omwille van de medische problemen van haar kinderen, dan is redelijk te verwachten dat verzoekster dit zo zou verklaren tijdens haar persoonlijk onderhoud. Volgens verzoeksters verklaringen zou zij echter ten gevolge van haar voorgehouden problemen met de Angolese autoriteiten – en dus niet omwille van de medische problemen van haar kinderen – in december 2018 stappen hebben gezet om aan de nodige documenten te komen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-18). Dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud voorhoudt dat ze in december 2018 besloot Angola te verlaten omwille van haar voorgehouden problemen, terwijl ze reeds eerder twee visumaanvragen indiende en dus reeds de intentie had om naar Portugal te reizen, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van haar voorgehouden problemen.

Het feit dat verzoekster niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard.

7. Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij Angola uitreisde met haar eigen paspoort omdat zij met drie kinderen moest reizen, over niet veel geld meer beschikte en omdat reizen met een vals paspoort ook een risico inhoudt terwijl zij op het moment van haar vertrek nog niet actief gezocht werd.

Het is niet duidelijk waarop verzoekster zich baseert om te stellen dat zij op het moment van haar vertrek nog niet actief gezocht werd. Uit verzoeksters verklaringen kan slechts blijken dat zij Angola heeft verlaten omdat zij de Angolese autoriteiten vreest omdat zij zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden van haar vrijlating (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 18).

Het is niet aannemelijk dat verzoekster zichzelf zou blootstellen aan het risico te worden gearresteerd door te reizen met haar eigen paspoort. Immers, indien verzoekster werkelijk in Angola in de aandacht van de politie zou staan, is niet aannemelijk dat deze aandacht zou ontbreken aan de grensovergangen waar net een verhoogde aandacht vereist is.

8. In het verzoekschrift legt verzoekster uit dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud had aangegeven dat haar echtgenoot betrokken was bij de MPLT sinds zij een relatie hadden en dat zij de term "lid" niet begrijpt in de officiële zin.

Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststellingen dat verzoekster sinds 2008 samen is met haar man (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10) en dat uit de lidkaart, die ze zelf neerlegt, blijkt dat haar man op 16 maart 2010 lid werd van de MPLT. Indien verzoeksters echtgenoot al voor 2010 deelnam aan vergaderingen en manifestaties en de beweging sponsorde, dan is redelijk aan te nemen dat hij toen ook al een lidkaart zou hebben gehad.

Verzoeksters verklaringen over het lidmaatschap van haar echtgenoot bij de MPLT stemmen niet overeen met de lidkaart, hetgeen afbreuk doet aan de betrokkenheid van haar man bij de MPLT.

Verzoeksters verwijzingen naar haar (oppervlakkige) verklaringen inzake de activiteiten van haar man bij de MPLT kunnen aan voorgaande niets wijzigen, noch blijf geven van een oprechte betrokkenheid.

9. Inzake haar tegenstrijdige verklaringen over (de reden van) de arrestaties van verzoekster en haar man in november 2018, bevestigt verzoekster haar verklaringen zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen bij de DVZ en voor het CGVS aangaande de arrestaties grondslag vinden in het administratief dossier. Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen.

Voor zover verzoekster in het verzoekschrift ter verschoning van haar incoherente verklaringen op algemene wijze verwijst naar de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ, dient erop gewezen dat verzoeksters verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar werden voorgelezen en zij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoekster erop gewezen dat van haar wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bovendien dient vastgesteld dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen had met betrekking tot de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ. Integendeel, verzoekster bevestigde dat alles bij de DVZ goed verlopen was en dat ze er kort de voornaamste redenen van haar vlucht had uiteengezet (*"U had reeds een kort gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Is alles daar goed verlopen?"*, *"Ja, alles is goed verlopen."*, *"Heeft u de voornaamste redenen kunnen geven waarom u uw land heeft verlaten?"*, *"Ik had niet veel tijd. Het was behoorlijk kort. Het was kort. Ik heb het in het kort verteld."*, *"Maar heeft u, OP korte manier, de redenen verteld?"*, *"Ja, ik heb het kort gedaan. Maar niet alles 100% verteld."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Daarnaast dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (zie RvS 14 maart 2005, nr. 141.946; RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook toont verzoekster niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien zij het verslag, nadat het haar werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met haar verklaringen.

Verzoekster toont geenszins aan dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ niet betrouwbaar zouden zijn.

Daar waar verzoekster in het verzoekschrift nog een verduidelijking tracht te geven van haar verklaringen voor het CGVS aangaande de reden van de arrestaties van haar en haar echtgenoot, neemt dit niet weg dat verzoekster bij de DVZ heeft aangegeven dat ze gearresteerd werden voor het willen organiseren van een illegale manifestatie en zij hierover bij het CGVS met geen woord rept.

De vastgestelde incoherenties tussen haar verklaringen bij de DVZ en voor het CGVS aangaande de arrestaties blijven derhalve overeind en dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vluchtmotieven.

10. Inzake het gegeven dat het arrestatiebevel van 23 oktober 2018 voor de manifestatie van 17 november 2018 werd opgemaakt, stelt verzoekster in het verzoekschrift dat dit gewoon aantoonde dat er andere redenen aan de basis van het arrestatiebevel liggen. Ze meent dat het feit dat het document in oktober 2018 werd opgemaakt niet tegenstrijdig is met haar verklaringen, aangezien ze nooit heeft verklaard dat de deelname aan de manifestatie van 17 november 2018 aan de basis van de arrestatie ligt.

Er kan echter niet worden ingezien dat de Angolese autoriteiten meer dan een maand zouden wachten om uitvoering te geven aan het arrestatiebevel en zich naar verzoeksters woning te begeven – met name een week volgend op de manifestatie van 17 november 2018, terwijl het bevel dateert van 23 oktober 2018 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Meer nog kan, gelet op het bestaan van het arrestatiebevel, niet worden ingezien dat de Angolese autoriteiten verzoeksters echtgenoot niet hebben gearresteerd tijdens de manifestatie van 17 november 2018.

De loutere bewering dat er geen centraal computernetwerk is in Angola kan niet verschonen dat de Angolese autoriteiten verzoeksters echtgenoot niet eerder arresteerden.

11. In de bestreden beslissing wordt terecht als volgt gemotiveerd:

“Verder kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij uw desinteresse in de zaak van uw man. U onderneemt geen enkele poging om u te informeren over zijn toestand. U tracht dit te verklaren door aan te geven dat het voor u te pijnlijk is en dat u er ‘kapot’ van bent en dat u daarom niet wilt terugdenken aan deze zaken (zie notities CGVS, p 14). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u weet dat ‘Movimento Protectorado Lunda Tchowke’ een advocaat heeft die voor hen werkt. U doet geen enkele moeite om hem of MPLT te contacteren om u te informeren over de situatie van uw man (zie notities CGVS, p 20). Deze desinteresse valt daarenboven niet te rijmen met de USB-stick die u wenst voor te leggen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en uw verklaringen bij de DVZ van 15 maart 2021. Bij de DVZ verklaarde u immers dat er op 31 januari 2021 opnieuw een manifestatie was en dat die slecht is afgelopen. U verklaart dat er veel doden zijn gevallen en dat u denkt dat de situatie aan het escaleren is (zie Vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ, vraag 6, ingevuld op 15/03/2021). U wilt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS een USB neerleggen die deze gebeurtenissen zouden bevestigen (zie notities CGVS, p 21). Wanneer u wordt gevraagd hoe u aan deze USB komt, verklaart u dat uw oom deze informatie heeft doorgestuurd naar uw zus. Het is niet aannemelijk dat uw familieleden u op de hoogte zouden houden van de actuele algemene situatie waarin de organisatie ‘Movimento Protectorado Lunda Tchowke’ zich bevindt maar ze zouden nalaten om u te informeren over de toestand van uw man. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map blijkt immers dat de mensen die gearresteerd werden tijdens de mars van 17 november inmiddels zijn vrijgelaten. Het feit dat u hier niet van op de hoogte bent, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen van uw man. Indien u werkelijk diende te vluchten uit vrees voor vervolging omwille van de activiteiten van uw man, kan van u worden verwacht dat u uw zaak en deze van uw man beter zou opvolgen. Uw onverschillige houding stemt geenszins overeen met, noch getuigt ze van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van haar vluchtrelaas, in casu de situatie van uw man. Wederom doet uw desinteresse afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en haar situatie in zijn land van herkomst. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoekster geschetste vrees in te schatten. Verzoeksters onwetendheid met betrekking tot de situatie van haar man en haar nalatige handelingen om zich te informeren wijzen op een gebrek aan interesse en doet afbreuk aan de ernst van haar vrees voor vervolging.

Verzoeksters verwijzingen naar psychische problemen in het verzoekschrift kunnen geen verschuiving bieden voor haar klaarblijkelijke desinteresse in het lot van haar echtgenoot, alsook dat van haarzelf.

Het psychologisch attest dat verzoekster bij aanvullende nota van 16 juni 2022 heeft neergelegd, maakt melding van het feit dat verzoekster sinds 17 augustus 2020 op consultatie gaat bij een psycholoog/psychotherapeut en dat deze consultaties plaatsvinden in het kader van angstige en depressieve signalen. Het – eerder summier – attest gaat echter niet in op de aard, ernst of oorzaak van verzoeksters psychologische problemen, noch hoe de diagnose tot stand kwam of welke invloed deze problemen kunnen hebben op verzoeksters functioneren. Uit het attest kan geenszins worden afgeleid dat verzoekster niet in de mogelijkheid zou zijn ten volle mee te werken aan de procedure inzake haar verzoek om internationale bescherming, noch dat haar mentale gezondheidstoestand er haar van heeft weerhouden om te informeren naar haar problemen en die van haar echtgenoot in Angola.

Dat ze de activiteiten van haar echtgenoot “beu” was, is geen aannemelijke verklaring voor verzoeksters gebrek aan belangstelling in de situatie van haar echtgenoot en vader van haar kinderen, die bij haar vertrek uit Angola in de gevangenis was opgesloten.

Zoals verweerder terecht opmerkt, staat verzoeksters desinteresse in de zaak van haar echtgenoot en haar eigen problemen in schril contrast met de vaststelling dat verzoekster wel een USB-stick neerlegt met video's aangaande de algemene situatie in Angola. De loutere opmerking dat verzoeksters familie deze video's ongevraagd heeft opgestuurd, doet hieraan geen afbreuk, te meer in dat geval wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeksters familie, al dan niet ongevraagd, informatie aangaande haar echtgenoot zou doorgeven.

Verzoekster merkt in het verzoekschrift op dat haar echtgenoot niet tijdens de mars van 17 november 2018 werd gearresteerd zodat de neergelegde informatie door verweerder niet pertinent is om te concluderen dat haar familie op de hoogte moest zijn van de individuele situatie van haar man, des te meer dat zij de informatie op een nogal wat willekeurige manier volgen. Hoewel verzoeksters echtgenoot niet tijdens de manifestatie van 17 november 2018 werd gearresteerd, doch volgens haar verklaringen wel de week erna, kan wel degelijk worden verwacht dat verzoekster, alsook haar familie, informatie zou trachten in te winnen aangaande verzoeksters echtgenoot, dan wel aangaande het lot van gelijkgestemden.

12. Inzake de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming stelt verzoekster dat drie maanden een redelijk korte termijn is, dat ze bovendien niet vertrouwd was met de asielprocedure en dat het haar een paar weken kostte om bij te komen van de emoties.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende drie maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Indien verzoekster werkelijk naar Europa vluchtte omwille van haar voorgehouden problemen en vreesde voor haar leven, dan is niet aannemelijk dat zij niet op de hoogte zou zijn van de procedure om internationale bescherming te bekomen. Verzoekster had zich kunnen informeren en toont niet aan dat zij daartoe enige poging ondernam.

13. Wat betreft de motivering van verweerder inzake de door verzoekster neergelegde documenten, met name de lidkaart en het aanhoudingsbevel, betoogt verzoekster onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat het louter stellen dat het over een kopie gaat onvoldoende is om te de documenten aan de kant te schuiven. Verzoekster meent dat de neergelegde documenten een begin van bewijs vormen die de verklaring van verzoekster bevestigen.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat geenszins kan gesteld worden dat de bewijswaarde van de documenten werd afgewezen louter omwille het feit dat het kopieën zijn.

De motiveringen in de bestreden beslissing luiden als volgt:

*"Zo verklaarde u dat uw man zeker al **lid** was van deze organisatie sinds jullie samen waren (zie notities CGVS, p 12). U verklaart dat u samen was sinds **2008** (zie notities CGVS, p 10). Uit de lidkaart die u voorlegt (zie groene map) blijkt echter dat uw man op **16 maart 2010** is toegereden tot MPLT. Uw verklaringen dat uw man reeds lid was toen u hem leerde kennen stemmen niet overeen met het document dat u voorlegt. Daaruit blijkt immers dat uw man pas lid werd van MPLT toen u al twee jaar samen was.*

[...]

Ter staving van uw asielrelaas legt u verschillende documenten neer die geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen: een kopie van het duplicaat van het 'Mandato de captura' (aanhoudingsbevel) d.d. 23 oktober 2018, opgemaakt te Luanda, ondertekend door José Rodrigues Cambuta. Hierbij dient te worden opgemerkt dat er geen geloof aan fotokopieën kan gegeven worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Bovendien is er een duidelijke streep te zien, onderaan op het document waar de handtekening en stempel werd geplaatst, wat een aanwijzing kan zijn voor het plak- en knipwerk. U legt ook een kopie van een lidkaart voor van Movimento de protectorado Lunda Tchokwe (MPLT) op naam van C. C. N., uitgegeven op 16/03/2010 met nr. 923021. Dit document werd reeds besproken. U legt tevens een kopie van een contributiekaart van Movimento de protectorado Lunda Tchokwe voor op naam van C. C. N., uitgegeven op 14 januari 2015. Ook hier dient te worden opgemerkt dat de waarde die aan de kopijen kan worden gegeven uiterst beperkt is. Daarenboven hebben documenten enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke (lid)kaarten gemakkelijk kunnen worden geënceneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht."

Te dezen dient nog opgemerkt dat de beoordeling van documenten niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming, maar deel uitmaakt van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Zoals hierboven werd vastgesteld, gaan verzoeksters documenten gepaard met ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen zodat de bewijswaarde ervan dan ook wordt aangetast.

Ten overvloede wordt erop gewezen dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

17. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS